

HET DERDE JAARGETIJD

IN HET NAJAAR, VERWISSELT DE TUIN HAAR KLEURIGE ZOMERKLEED VOOR EEN EENVOUDIGER HERFSTTOOI. IN SUBTIELE TINTEN BEGINNEN ZICH DE CONTOUREN VAN STRUIKEN EN HAGEN AF TE TEKENEN.

In het Vlaamse Halle-Zoersel wonen en werken Marc de Winter en zijn vrouw Greet Herman in een fraai verbouwde boerenhoeve. Aan de straatzijde wijzen geschoren buxusvormen en de met klimop gestoffeerde voorgevel er al op dat er iets bijzonders achter deze muren van groen schuilgaat. In de typisch Belgische roodbakstenen voorgevel zijn alleen de kozijnen en de bel vrij gehouden. Door de groen omlijstte ramen is een zee van bloemen te ontwaren.

Greet Herman is bloemiste en in haar kleine maar exquise bloemenwinkel tovert ze de meest geraffineerde boeketten. Marc de Winter is tuinarchitect en doceerde jarenlang tuinarchitectuur. Sinds de verbouwing heeft zijn ontwerp bureau een eigen plaats in de hoeve. Bloembloem is de naam die dit ondernemende echtpaar tien jaar geleden gaf aan de gezamenlijke creatieve activiteiten. Marcs benadering van tuinen is profes-

sioneel en artistiek tegelijk. Hij is altijd op zoek naar vernieuwing en verdere ontwikkeling en vindt zijn inspiratie in de kunst. De inrichting van het woonvertrek getuigt van zijn passie voor hedendaagse kunst. Bij de glazen wand waardoor men er binnentreedt, heet het werk van Camiel Vanbreedam met 'Groeten van Marlene' de bezoeker welkom. Wtleren banken staan op een wit kleed, het plafond en de vloer zijn wit en tegen de drie witte muren hangen zorgvuldig gekozen werken van kunstenaars als Bram Bogart en Anton Heyboer. De stille, vierkante kamer is in zichzelf gekeerd en heeft geen uitzicht op de tuin - wat eigenlijk des te nieuwsgieriger daarnaar maakt.

Het tuinontwerp geeft blijk van een uitgesproken voorkeur voor strakke haagstructuren en topiaire vormen. Marc: 'Ik heb bewust gekozen voor beukenhagen, omdat die thuishoren in deze streek. Historisch gezien horen hagen in een boerentuin.' Deze traditie zet hij op eigen-

tijdse wijze voort. De haagstructuren zijn niet alleen functioneel in die zin dat ze voor beschutting en afbakening zorgen. De heuphoge hagen zijn ook geraffineerde verlengstukken van de muren die langzaam overgaan in het landschap. Ze bewegen zich als sculpturale vormen door de ruimte en delen de tuin op in verschillende kamers: ze zijn tegelijk scheidingswand en verbindingslijn. Tuinkunst is hier verheven tot ruimtekunst.

Een van de origineelste ruimten is de buxustuin of 'speeltuin'. Buxusvormen en schaduwvlakken spelen een intrigerend spel in een witte zandvlakte. De drie

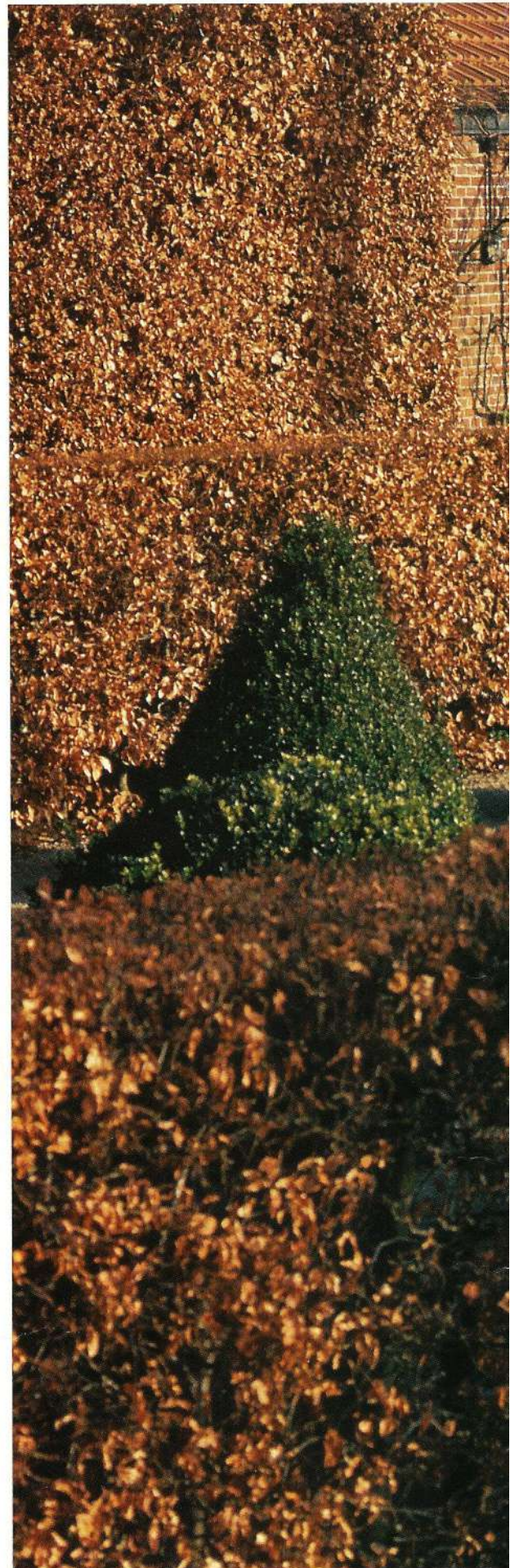
BOVEN: TUSSEN DE TOPIAIRE VORMEN VAN BUXUS SPELEN DE KINDEREN IN HET WITTE ZAND. IN DE ZOMER KRIJGT DE NESTKAST-VOGELVERSCHRIKKER (LINKS) GEZELSCHAP VAN RIDDERSPOREN, MARCS LIEVELINGSBLOEMEN, EN VINGERHOEDSKRUID. ONDER: MARCS FAVORIETE COMPOSITIE. DE WAPPERENDE KLEURVLAKKEN VAN WASGOED TEGEN HET LEVENDE GROEN VAN DE HAAG

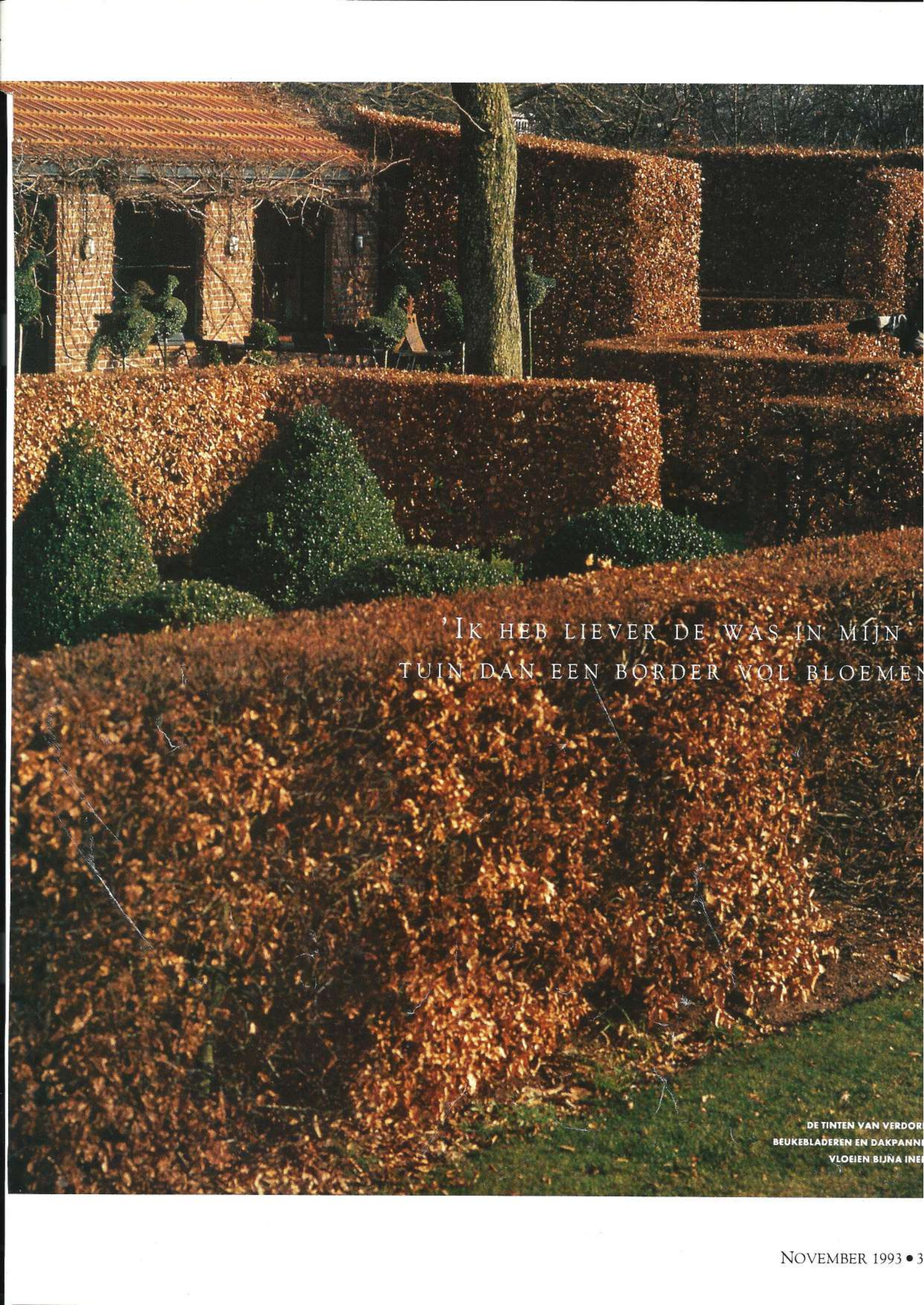

kinderen, Enzo, Zoë en Otto, en de hond Idefix krijgen er volop de gelegenheid om te spelen. Marc: 'Ik heb deze tuinruimte indertijd niet speciaal voor de kinderen ontworpen, maar zij is toch heel kindvriendelijk. Dat komt waarschijnlijk door de speelsheid van het ontwerp.' De inmiddels forse buxusbollen en -kegels staan in rijen opgesteld. Tussen de topiaire vormen spelen de kinderen met zand en schepjes en bouwen er zandkastelen. 'Ze kunnen er hun tent opzetten of in de zon liggen. Kinderen hebben zelf de fantasie.' De beukenhaag staat er als een strak kader omheen. Het gebruik van de twee andere tuinka-

anderen, Enzo, Zoë en Otto, en de hond Idefix krijgen er volop de gelegenheid om te spelen. Marc: 'Ik heb deze tuinruimte indertijd niet speciaal voor de kinderen ontworpen, maar zij is toch heel kindvriendelijk. Dat komt waarschijnlijk door de speelsheid van het ontwerp.' De inmiddels forse buxusbollen en -kegels staan in rijen opgesteld. Tussen de topiaire vormen spelen de kinderen met zand en schepjes en bouwen er zandkastelen. 'Ze kunnen er hun tent opzetten of in de zon liggen. Kinderen hebben zelf de fantasie.' De beukenhaag staat er als een strak kader omheen. Het gebruik van de twee andere tuinka-

'IK HEB LIEVER DE WAS IN MIJN
TUIN DAN EEN BORDER VOL BLOEMEN

DE TINTEN VAN VERDOR-
BEUKEBLADEREN EN DAKPANNEN
VLOEIEN BIJNA INEEN

' MIJN TUINEN ZELLEN NOOIT
OMZOOMD ZIJN DOOR WEELDERIGE
BLOEMENBORDERS '

HET CONTRAST TUSSEN BUXUS EN
BEUKENHAGEN KOMT VOORAL IN
HET VAL NAAR GOED TOT ZIJN RECHT.
DE HELDERE STRUCTUUR VAN DE
TUINKAMERS (RECHTS) LEENT ZICH
GOED VOOR HET EXPERIMENTEREN
MET PLANTEN EN BLOEMEN

mers wisselt met de jaren, maar zonder dat het concept van het geheel wordt aangetast. Ze bieden de mogelijkheid om te experimenteren. Want Marc wil blijven zoeken: 'Mijn rozenexperiment is niet geslaagd, maar volgend jaar ga ik verder met verschillende hortensia's. Die hebben niet zo te lijden van slecht weer.' Het is opvallend hoe weinig bloemen er groeien. Marc: 'De kinderen zijn de mooiste bloemen in mijn tuin. Ons klimaat is niet geschikt om een tuin vol bloemen lang mooi te houden, zoals de Engelse tuinen.' De winkel van zijn vrouw zorgt voor een constante aanvoer van verse bloemen, waardoor de behoefte aan bloemen in de tuin ook kleiner is. 'Mijn tuinen zullen nooit omzoomd zijn door weelderige bloemenborders. Ik kijk ook liever tegen een witte muur aan dan tegen bloemetjesbehang.' Het zomerse blauw van riddersporen steekt hier en daar boven de hagen uit. Rozetinten heeft Marc liever niet, vanwege het roodoranje pannendak. Alleen eer

verdwaalde zaailing van het vingerhoedskruid mag blijven staan.

Het terras heeft de functie van een grote familietafel. Langs de terrasrand staan een hele groep topiaire vogelvormen. 'Vogels leven in zwermen, met vele bijen.' Op de hoge stammen lijken ze te zweven boven hun pot. Als het koude wordt, mogen ze naar de orangerie om te overwinteren. De tuinmeubelen, alle koel zijn en zelfs de vlaggemast zijn zwart gelakt. 'Zwart is een ideale kleur voor buiten. Het doet de kleuren beter uitkomen, zoals het blauw van de lucht en het groen van de planten.' Kleine potjes gevuld met blauwbloeiende eenjarigen escorteren de groene vogels.

Marc de Winter lijdt aan een zekere vorm van buxomanie: 'De geur van buxus vind ik fantastisch. Veel mensen houden er juist niet van.' In een van de tuinkamers staat een oud, zwart gelakt bad omgeven door geschoren buxus. Op warme zomerdagen wordt het gevuld met water uit de belendende put. 'Bader

tussen buxus, met kruiden en bloemen. Alleen het idee al is ontspannend.' Rijkdom hoeft volgens De Winter niet duur te zijn. De huidige belangstelling voor buxus is een rage waar hij liever niet aan meedoet. 'Het is belangrijker een stijl te ontwikkelen die niet verdrongen wordt door modedictaten.'

De wasdag is voor Marc een feest. De waslijn is voor een strakgeschoore hoge haag gespannen. 'Vroeger was dit het bleekveld. De was werd op het gras in de zon te drogen gelegd en gebleekt. Die traditie is in ere gehouden, alleen hangen we de was nu op, zodat de kinderen ongestoord kunnen spelen. Tegen de donkere achtergrond van de haag komt de was prachtig uit. Er ontstaan abstracte kleurvlakken die bewegen in de wind. Ik heb liever de was in mijn tuin dan borders vol bloemen.'

In de zomer is de tuin een samenspel van groentinten en -vormen: het groen van de graslanen, het grote grasveld met de knoestige appel- en perelaars, de linten van hagen en de topiary. Er gaat een rust

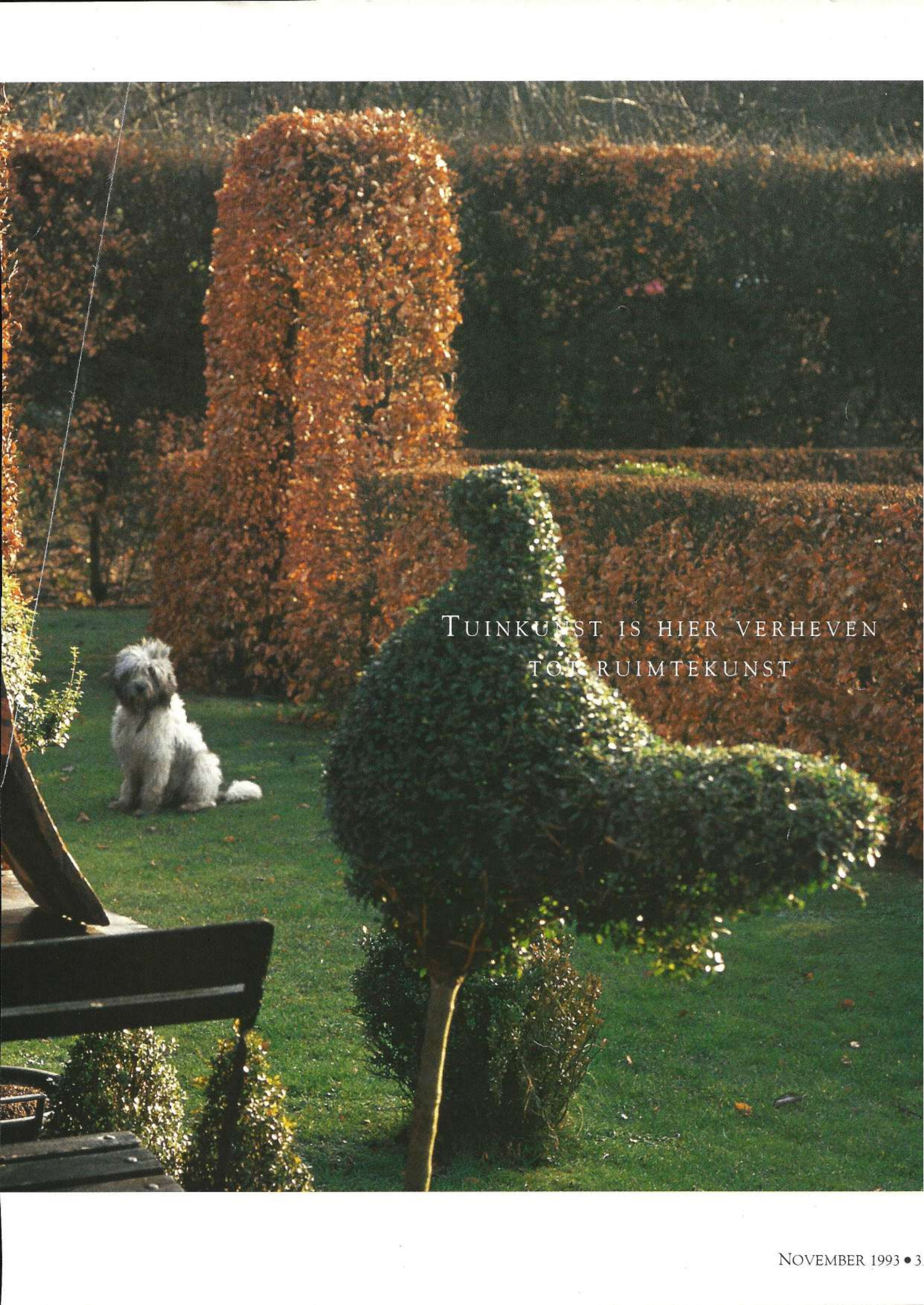

TEGEN HET BRONSKLEURIGE HERFSTKLEED VAN DE BEUKENHAAG KOMEN DE WINTERGROENE SNOEVORMEN TOT LEVEN. EEN ZWERM NIEUWSGIERIGE GROENE VOGELS (LINKS) OMRINGT HET TERRAS

van uit die niet statisch is, maar wisselt met de seizoenen. Met het korten van de dagen wordt de structuur van de tuin steeds helderder. Het blad valt van de bomen en de groeipatronen van de takken worden zichtbaar. Voor de haag op de grens met het achterliggende landschap koos De Winter de haagbeuk (*Carpinus betulus*), omdat deze 's winters haar blad volledig verliest. Zo wordt de tuin gedurende zes maanden als het ware uitgebreid met de omringende landerijen. De beukenhagen (*Fagus*) die de tuinkamers omsluiten behouden echter hun verdorde blad en gaan een schitterend kleurspel aan met hun omgeving. Hun diepe brons tinten sluiten verrassend mooi aan bij het roodoranje pannendak. Een vogelverschrikker kijkt over de hagen heen en overziet de hele tuin. Van dichtbij bekeken, blijkt zijn kop een vogelhuisje te zijn. Een tuin vol verrassingen. <

Zie ook de adressenpagina's

TUINKUNST IS HIER VERHEVEN
TOT RUIMTEKUNST